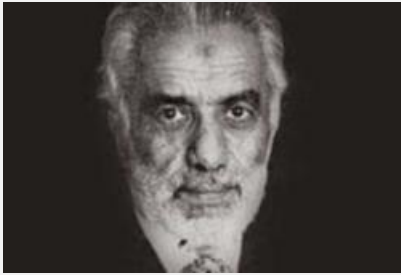

محمد قریب؛ حکیم نام آشنا

روز نخست بهمن یادآور وداع تلخ با بزرگمرد عرصه ی علم و دانش محمد قریب است؛ حکیمی نام آشنا که بنیانگذار طب اطفال در ایران لقب گرفت و با همت والای خویش تسلی بخش درد و رنج کودکانی شد که آینده سازان این مرز و بوم بودند.

روز نخست بهمن یادآور وداع تلخ با بزرگمرد عرصه ی علم و دانش محمد قریب است؛ حکیمی نام آشنا که بنیانگذار طب اطفال در ایران لقب گرفت و با همت والای خویش تسلی بخش درد و رنج کودکانی شد که آینده سازان این مرز و بوم بودند.

محمد قریب در 1288 هجری خورشیدی در خانواده یی مذهبی در تهران دیده به جهان گشود. دوره ی ابتدایی را در دبستان سیروس به پایان رساند و در مدرسه دارالفنون ادامه تحصیل داد. پس از سپری کردن خدمت سربازی، جزو نخستین گروه دانشجویان ایرانی بود که برای ادامه تحصیل به فرانسه رفت و در همان سال جایزه لابراتور تشریح دانشکده پزشکی را در شهر نرن فرانسه دریافت کرد.

پزشک چیره دست ایرانی با تحقیق و مطالعه در زمینه بیماری های مختلف کودکان موفق شد تا تخصص لازم را در این زمینه کسب نماید و با رتبه بسیار خوب از رساله دکترای خود دفاع کند.

وی یک سال بعد برای خدمت به هموطنان خود به ایران بازگشت و با ایجاد رشته ی جدید مخصوص بیماری های کودکان به عنوان پدر طب اطفال در ایران شهرت یافت.

محمد قریب ابتدا مسوولیت بخش اطفال را در بیمارستان رازی عهده دار شد و کتاب بیماری های کودکان را به رشته تحریر درآورد و بخش اطفال را در بیمارستان هزار تختخوابی دایر کرد.

وی در 1321 هجری خورشیدی به دریافت نشان عالی لژون دونور از دولت فرانسه موفق شد و همچنین دانشگاه تهران به پاس خدمات علمی فراوان، نشان دانش را به وی اعطا کرد. استاد برجسته و نامدار دانشکده پزشکی تهران نشان درجه اول فرهنگ از وزارت آموزش و پرورش را نیز از آن خود کرد.

محمد قریب با تربیت شاگردان فراوان در رشته طب اطفال، زمینه توسعه و پیشرفت این شاخه از علم طب را فراهم آورد.

محمد قریب پس از کودتای 28 مرداد 1332 هجری خورشیدی به همراه 10 تن از اعضای هیات علمی دانشگاه بیانیه ای اعتراضی درباره ی اقدام های سرکوبگرانه رژیم پهلوی امضا کرد که باعث اخراج وی از دانشگاه برای مدتی شد.

محمد قریب به عضویت هیات مدیره انجمن بین المللی بیماری های کودکان درآمد و ضمن شرکت در کنگره های بین المللی در کشورهای مختلف از جمله فرانسه، آمریکا، کانادا، ژاپن، ترکیه و اتریش، عضویت در چندین مجمع علمی بین المللی را نیز برعهده گرفت.

طیب نام آور ایران زمین به عنوان بنیانگذار انتقال خون در ایران، نخستین تعویض خون را در ایران انجام داد و به همراه دکتر اهری نخستین بیمارستان تخصصی کودکان یعنی بیمارستان مرکز طبی کودکان را تاسیس کرد.

بانی طب کودکان که سال ها عمر خویش را در راه اعتلای دانش پزشکی و بهبود وضعیت طب اطفال در ایران صرف کرده بود، در سال 1351 به بیماری سرطان مبتلا شد. عشق و احساس مسوولیت وی نسبت به بیمارانش سبب شده بود تا در حالی که برای مداوا در یکی از اتاق های بیمارستان مرکز طبی کودکان بستری بود، همچنان بیمارانش خود را معاینه و درمان کند.

سرانجام پدر طب اطفال در یکم بهمن 1353 هجری خورشیدی در 65 سالگی دار فانی را وداع گفت و در قبرستان شیخان قم به خاک سپرده شد.

برگرفته از: کتاب محمد قریب